DIE XXIV. MAII.

FESTUM S. JOANNIS FRANCISCI REGIS,

E SOCIETATE JESU.

SEMIDUPLEX.

Ad omnes, qui in Regnis Hispaniarum, aliisque locis Regis N. Catholici ditioni subjectis ad Horas Canonicas tenentur, extensum die 8. Augusti 1738.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores Beatum JOANNEM FRANCISCUM Confessorem tuum mirabili charitate, & invicta patientia decorasti: concede propitius, ut ejus exemplis instructi, & intercessionibus adjuti æternæ vitæ præmia consequamur. Per Dominum nostrum, &c.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOannes Franciscus Regis nobili genere natus in Oppidulo Narbonensi Galliæ, cui nomen Fonscoopertus, eximiæ Sanctitatis à teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxêre mira morum innocentia, flagrans Orationis studium, pudor, & modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimonono, humilitate, obedientia, charitate, odio sui, cæterisque vitæ Religiosæ virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandæ animarum saluti penitùs devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, & Forensium Montes, & ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque ferè perpetuis horridos, eorumque Colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit, excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut Calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam Fidem, & ad Christianam pietatem traduxerit.

℟. Honestum.

Lectio v.

CAmpestribus Missionibus hyberno tempore perfunctus, æstivo revertebatur Anicium, ibique in Nosocomiis, & in Carceribus, in privatis Ædibus, in Compitis, ac Templis omne Hominum genus omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, præsertim cùm sæviret fames, multiplicato etiam non semel per Miraculum frumento, sustentabat: Unde illi Patris Pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis Hominibus, & perditis præsertim Mulierculis è vitiorum cœno educendis, vix credibile est quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto semper, & alacri vultu imperterritus, licèt gladiis jugulo sæpè admotis, alapis ori impactis,

pactis, & fustibus Corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulò invisens, ardenti reficiebat charitate. Erga alios blandus, ac beneficus, in se ipse sæviebat acerrimè, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abstemius, vilissimoque semper victitans cibo, & adeò tenui, ut arcendæ morti potiùs, quàm sustentandæ vitæ sufficeret.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Divino amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas Orationi dabat, cælestibus affluens deliciis, & extra se sæpè raptus. Rem divinam eâ animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem, etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque Donis supernaturalibus mirè claruit. Tandem vocatus ad præmia laborum, in Viennensis Diœcesis Pago, cui nomen est Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cùm sæviret hyems frigidissima, cælestibus recreatus illustrationibus, ad æterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, die trigesima prima Decembris, vitæ suæ quadragesimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili Populorum per asperrimos Montes undique confluentium concursu, ob Sanctitatis, & Miraculorum famam, quæ maximè percrebescebat, summâ devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Joannem Franciscum Beatorum fastis solemni ritu adscripsit vigesima quarta Maii, anno millesimo septingentesimo decimosexto, eâ die ejusdem celebrandæ Festivitati assignata.

℟. Iste homo.

In

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. | *Missa* : Os justi, *de Communi cum Oratione de Offic.*

HISPANIARUM.

5 *CUm Catholicus Hispaniarum Rex Philippus V. pro sua in Sanctum Joannem Franciscum Regis è Societate Jesu, ejusdem, qua ipse nationis, & ipso in primis postulante haud pridem solemniter canonizatum, singulari devotione (ex qua etiam magnificum illi Sacellum suis sumptibus Matriti excitavit) Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XII. per Emum. & Rmum. D. Cardinal. Aquaviva, non minùs piè, quàm enixè supplicaverit, ut Missam, & Officium ejusdem Sancti pro dicta Societate jam approbatum, nuper verò ad Christianissimi Regis instantiam toti Galliarum Regno sub ritu semiduplici concessum; nunc ad omnes etiam, qui in Regnis Hispaniarum, aliisque locis ditioni suæ subjectis, ad Horas Canonicas tenentur extendere dignaretur; Sanctitas Sua piæ hujusmodi Catholici Regis petitioni benignè annuit, prout ex documento in fasciculo Memorialium existente. Die 8. Augusti* 1738.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco ✠ sigilli.

J. Patriarcha Hierosolymitanus, Secret.